

PŘÍBĚH

NA SRAZU, KTERÝ PROBĚHL TENTO TÝDEN JSME ZAŽILI HISTORKU, KTERÁ MĚ INSPIROVALA K NAPSÁNÍ NÁSLEDUJÍCÍHO PŘÍBĚHU.

CO DOKÁŽE BLÁTO

Když jsme se měli přemístit na místo vyznačené na mapě, ztěžovalo nám cestu, kromě toho, že jsme před putováním losovali, kdo z týmu nebude vidět, taky to, že sice jemně, ale trvale přšelo. Možná, že samotné počasí chtělo Kasperovi naznačit, že ho čeká zážitek, na který jen tak nezapomene.

Do malého pískovcového lomu jsme dorazili bez větších potíží. Jenom jednotlivci ze třech týmů, které putovaly kratší cestou přes pole se seznámili s tím co bláto dokáže. Byla to však jen taková malá ochutnávka. Ten kdo nevidí totiž moc nedokáže reagovat na uklouznutí a tak třeba Barča se elegantním skluzem porouchala k zemi.

V samotném lomu bylo vše bez potíží. Písek vodu bez problému vsákne a vytvoří hutnou a kompaktní podložku.

Abychom mohli zahrát boj o vejce, přesunuli jsme se do blízkého listnatého lesa. Na čtyřech vyvýšených místech jsme založili hnízda s vejci, která jeho osadníci bránili, a všichni ostatní odnášeli.

První kolo proběhlo velmi rychle, Barbaři bránící všem v loupení se zatím nedokázali správně spojit. Druhé kolo už měli jasno jak posupovat, aby přenášení vajec zabránili.

povídka

Lovci z týmů se tak museli pohybovat přes méně kontrolovaná místa a zvýšit rychlost. Možná, že to bylo právě to, co přimělo Kaspera k tomu, aby si tu prohlubeň vybrala.

Z výšky to vypadalo jen jako trocha bláta, ve kterém leží docela dost polámaných stromů a větví. Co se jí při tom osudném přeběhu hnalo hlavou si asi nikdo nedokáže představit.

Začalo to docela nenápadně, avšak rychlost a setrvačnost udělaly hodně. První krok byl úplně bez potíží, noha jen hladce prošla listy a lehce se ponořila do prvního bláta. Krok druhý naznačil, že asi nebude všechno v pořádku, to už se do bláta ponořila celá bota. Při třetím kroku bylo jasné, že se blíží problém. Dalšímu kroku už se totiž zabránit nedalo, pokus o zabrzdění způsobil že váha, která tlačila do podložky se ještě zvětšila, a to přesně v tom nejhlubším místě. Kasper stál a noha byla ponořena v blátě jen kousek pod koleno.

Já snad tu nohu nevytáhnou, napadlo ji. S takovým tím známým mlaskavým zvukem se to povedlo, ale za blátem stál Kasper s jednou botou a jednou ponožkou — ONA TAM ZŮSTALA!

Záchrana boty se protáhla, to už kolem stáli všichni ostatní a dívali se, jak se Kiki prohrabuje blátem a stále nic. Juráš se přidal, ale pořád nic.

Nakonec pomohl spásný nápad světví, kterou zapichoval do bláta kousek po kousku až na něco narazil. Byla to bota. Těžce ale přece ji vytáhnul — následoval potlesk...

WEB: www.volny.cz/sihhasapa

Ilustrace: Testárka fotky: Canon G7X e-mail: sihhasapa@centrum.cz

autoři vydání: Michael a Pavouk (tel. 605 150 727) příspěvky: Michael

397

SIHÁČEK

listopad 2022

CO SE STALO

Jak to zvládáme

26. 10. — bylo slunečno, ale čas se chýlí k zimě a dny se krátí. Byli jsem téměř celou schůzku venku. Začali jsme dalším příběhem z Pravěku. Sek a Zula nevěřili, že klokánice Mahulena strká do kapsy jejich tygříka, a hopká pryč. Oblečení do »klokánek« jsme skákali jako klokani k mlád'atům a potom k jeskyni.

Potom jsme zkoušeli, jak daleko dokážeme sounož skočit, a následně jsme si ověřili, jestli poznáme stromy podle listů. Procházeli jsme zahradu klubovny a řadili písmena ze stromů — výsledkem byl »Drápek« (to je jméno tygříka, který se stal mazlíčkem Seka a Zuly)

Následně jsme se pustili do střelby z pistole. Rozdělení na dvojice jsme střídavě stříleli na špalíky. Několik kol.

Jako poslední jsme (dokud jsme viděli) venku hráli vracečku, ukazuje se, že ti, kteří měli zpočátku potíže s chytáním a házením se hodně zlepšili.

Před závěrem jsme se přesunuli do klubovny, rozdali si »nové číslo« oddílového časopisu. Kája předložila potřebný počet Šušní a odnesla si nový cancák. Pověděli jsme si o podzimním srazu v Hodoňovicích, předali oddílovou cenu pro vítěze v říjnovém bodování — gratulujeme Káji ml.

2. 11. — bylo slunečno. Posunuli nám čas, takže se stmívá už ve tři čtvrtě na pět. I přesto jsme byli docela dlouho venku. Další příběh z Pravěku nám vyprávěl o tom, jak si Sek a Zula vyrobili míč. Začali si střílet, ale ukázalo se, že když nemají branku

hádaří se, jestli byl gól. Požádali dlakozubce Metoděje, aby jim branku udělal. Zpočátku jsme kopali na branku a počítali si trefy. Jen výstřely (šouráčky ne).

Potom (tma, netma) jsme si postavili minibranky se sítí a rozdělili na poloviny jsme proti sobě sehráli zápas, 2x deset minut. Po uplynutí času byl výsledek 4:4. Kopali jsme tedy na nechráněnou branku. Tři kola se umístit balón do branky nepodařilo (bylo několik tyčů, i těsných minel). Nakonec ve čtvrtém kole se Říša ukázkově trefil. Protože nikdo další se už netrefil, bylo o vítězi jasno.

Přesunuli jsme se do klubovny a tam se měnili postupně v čarodějnice, kterým ostatní »trhali« sukýnku. Před závěrem jsme si rozdali šušně za říjen a předali všem »pozvánku na víkendový sraz«.

Přátelé ru pravěku

V minulých týdnech jsme společně s Pimem a Zulou, plnili další úkoly.

MAHULENA SE PLETE

Sek a Zula šli na procházku s Drápkem. Dívali si jak si hraje s malým klokanem, najednou přiskákala velká klokánice a strčila Drápka do kapsy a skákala pryč.

Sourozenci za ní chvíli běželi, ale brzy zjistili, že ji nestačí. Pátrali proto, kde Dráпка najdou. Vypytávali se všude a nikde jim neporadili. Až u očního doktora zjistili, že to bude určitě Malulena, která i když má šedesát dioptrií nechce nosit. Pak už se doptali.

METODĚJ DĚLÁ BRANKU

Sek ze Zulou přišli na to, že s tou koulí z chaluh se dá báječně provozovat sport.

Při hře Sek říká: „Kdepak gól, tyč!“ Zula mu zamračeně odpovídá: „Ty mě šidíš!“ „Vůbec ne,“ protestuje Sek, „potřebujeme brankové tyče.“

Oba se rozzářili, když spatřili dlakozubce Metoděje. „Budeš nám dělat branku,“ zeptal se ho Sek. „Proč ne, alespoň se zabavím,“ odpověděl mu Metoděj.

NĚCO NA BEDNU...

Zdravím všechny, kteří si rádi procvičují mozkové závitky. Připravil jsem po vás tentokrát dva úkoly. Jeden na zamyšlení, druhý na počítání i zamyšlení.

Bakterie se množí dělením buněk. Z jedné bakterie vznikají během jedné minuty dvě o stejné velikosti. Po 60 minutách vyplní bakterie celou nádobu.

Jak dlouho trvá, než bakterie naplní polovinu nádoby?

Nalezněte pravidlo, podle kterého je z čísla vlevo vypočtené číslo vpravo.

5 → 36
7 → 50
8 → 57
3 → ?

řešení pošlete na oddílovou adresu: sahasapa@centrum.cz, nebo přineste na schůzku.

Řešení z minulého čísla: » javory jdou klen a mléč, chlupaté listy má líska, českým národním stromem je lípa «

LETEM SVĚTEM

KDYŽ JSEM SI ROZMÝŠLEL JAK BUDE ZAMĚŘENÁ NOVÁ DLOUHODOBÁ HRA PADLO ROZHODNUTÍ NA PRAVĚK. ANI VE SNU BY MĚ NENAPADLO, ŽE ZROVNA V TÝDNU KDY JSME MALOVALI POZADÍ PRO NÁSTĚNKU BUDE METEOR VYSÍLAT O PRAVĚKÝCH RONDELECH...

RONDELY

Po celém světě se nacházejí významná pravěká posvátná místa, která vypovídají o víře a způsobech jejího vyjádření tehdejších lidí. Vzniklo o nich také nepřeborné množství teorií a výkladů jejich pravého účelu. Podobné svatyně se nacházely i na našem území, především na jižní Moravě a v úrodné části českého Polabí a Povltaví.

Do střední Evropy se neolitický způsob života založený na zemědělství a pastvě dobytka, dostává kolem roku 5500 př. n. l. z oblasti Balkánu podél toku řeky Dunaje.

Projevy duchovního života obou těchto kultur představovaly drobné sošky žen a zvířat a charakteristická výzdoba nádob, a i když se občas objevují příkopové a palisádové ohrazení osad, jednalo se spíše o obranné stavby.

Byl to teprve lid lengyelské kultury, u nás nazývaný kultura s morav-

model pravěkého rondelu podle zjištěných stop k krajině

skou malovanou keramikou, který s sebou kolem roku 4800 př. n. l. z Karpatské kotliny přinesl tradici budování složitých kruhových příkopových ohrazení zpravidla se čtyřmi vchody – rondelů.

Konstrukce rondelů sestávala z několika důležitých prvků: příkop, vstupy, palisáda a případný val umístěný vně příkopu. Rituály v nich prováděné byly také spojeny s utužováním vztahů mezi jednotlivými vesnicemi.

ŘÍJEN

BODOVÁNÍ

pořadí	jméno	paz	5.10.	12.10.	s394	72h	19.10	26.10.	s395	řivonika	celk
1.	Kája ml	8	9	9	3	8	9	8	3	10	67
2.	Kája	7	10	6	1	9	10	10	-	9	62
3.	Seba	3	7	5	3	8	7	7	3	8	51
4.	Matěj	4	6	7	-	7	8	9	3	-	44
5.	Ríša	-	7	9	-	-	-	-	-	-	16
6.	Maťo	-	5	7	-	-	-	-	-	-	12
7.	Danka	7	-	-	-	-	-	-	-	-	7
8.	Veverka	7	-	-	-	-	-	-	-	-	7
9.	Tete	6	-	-	-	-	-	-	-	-	6
10.	Patrik	6	-	-	-	-	-	-	-	-	6
11.	Viki	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
12.	Paťa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
13.	Maty	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Oddílová cena za rok 2022

ŘÍJEN 2022

Říjnovou cenu získala Kája ml.